

עורך:
ברקאי אפרתי.

לילם

עליון קבוץ סעד

כ"ד שבט תשפ"ה | פרשת משפטים | 22.02.25 | גליון מס' 3382

ישראל במלחמה - גיליון 68

שָׁלַג עַל עֵירִי כָּל הַלַּיְלָה נָח
אֶל אַרְצוֹת הַחֵם אֲהוּבֵי הַלֶּךְ
שָׁלַג עַל עֵירִי וְהַלַּיְלָה קָר-
מֵאַרְצוֹת הַחֵם לִי יָבִיא תִמָּר

דָּבַשׁ הַתְּאֵנָה, מִתֶּק הַחֲרוֹיב
וְאוֹרֶחַת גַּמְלִים עֲמוּסֵי כָּל טוֹב
הֲנֵה שׁוֹב יָשׁוּב שְׁמֵשׁ לְבָבִי
וּמִשָּׁם תִּפּוּחַ זֶהָב יָבִיא

שָׁלַג עַל עֵירִי נָח כְּמוֹ טְלִית
מֵאַרְצוֹת הַחֵם מָה הַבָּאת לִי?
שָׁלַג עַל עֵירִי, שָׁלַג עַל פָּנַי
וּבִתּוֹךְ הַפְּרִי כָּל גְּעָגוּעֵי

פירות חמישה עשר / נעמי שמר

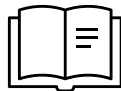
מעבר לשער חדש:

19:00

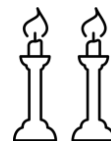
צאת שבת:

18:08

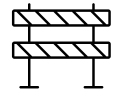
תהילים לנשים:

אילה רבי

הדלקת נרות:

17:12

מעבר לשער ישן:

15:00

דבר תורה / רוצי 1309

"וְאֵלֹהֵי הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשְׁיֶה לְפָנֵיהֶם" כותב הרב הירש על הפסוק הפותח של פרשתנו כך :
 "וְאֵלֹהֵי הַמִּשְׁפָּטִים – בפסוקים הקודמים דיבר הכתוב על בניית המזבח, הנותנת ביטוי סמלי לעיקרון בסיסי: כל יחסינו עם ה' יש להבינם כדבר המעניק בסיס איתן ובלתי מעורער לבניית חברה ברוח הצדק והאנושיות, ולחזוק כל יחיד ויחיד ברוח המוסריות הטהורה.
 אל העיקרון הזה מקשרת וי"ו החיבור את "המשפטים", אותם חוקים אשר יכוננו את בניית החברה היהודית על בסיס הצדק והאנושיות. על ידי כך תורחק החרב, היינו האלימות והאכזריות, מחברת המדינה היהודית, ורק אז תהיה חברה זו ראויה להקים מזבח לה' בקרבה. לכן קודמים "המשפטים" לבניין המשכן"

בשבוע נוראי כזה בו אכזריות אויבנו מגיעה למימדים מפלצתיים, עלינו לזכור ולהזכיר לעצמנו ולעולם :
 אסור שאדם יהיה אכזרי בשם הא-ל!
 הצדק והאנושיות קודמים לחוקים ולמשפטים ה"דתיים".

הרב זקס כותב בדיוק על זה בספרו "לא בשם האל":
 "לעיתים קרובות מדי בהיסטוריה של הדת, אנשים הרגו בשם אלוהי החיים, יצאו למלחמה בשם אלוהי השלום, שנאו בשם אלוהי האהבה ונקטו אכזריות בשם אלוהי הרחמים"
 ומה התשובה של הרב זקס לרוע הזה? קודם הוא מסביר לנו למה היהדות מתנגדת לאלימות ואכזריות בשונה אולי מהדתות שקדמו למהפכת המונותאיזם של אברהם אבינו :
 "הדת הייתה גלימת קדושה המכסה על ערוותה של רדיפת הכוח. על הרקע הזה הופיע המונותאיזם מבית מדרשו של אברהם כמחאה מתמשכת... הוא אמר שכל אדם, בלי קשר לצבע, לתרבות, למעמד או לאמונה, עשוי בצלמו של א-לוהים וכדמותו. היושב במרומי השמים התערב בהיסטוריה כדי לשחרר את המדוכאים עלי אדמות. חברה נשפטה על פי יחסה לחלשים ולפגיעים שבבניה. החיים קדושים הם. רצח הוא פשע פלילי, מוסרי ודתי. בנייה אדם צריכים להיות קשורים זה לזה בברית של צדק ומשפט, חסד ורחמים, סליחה ואהבה. אף כי בחלקיו המוקדמים ציווה המקרא מלחמה, בתוך מאות שנים ספורות קמו נביאיו ישעיהו ומיכה והיו לקולות הראשונים באנושות שדיברו על השלום כאידיאל. יום יבוא, אמרו, וגויי הארצות יכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות, ולא ילמדו עוד מלחמה"

נו, יפה מאוד שהיהדות היא דת אחרת שמחנכת לשלום כאידיאל, אבל איך זה מסביר את הרוע של הדתות האחרות בשם האל? (שנוצרו לאחר ובעקבות המונותאיזם) כאן מניח לנו הרב זקס מושג חדש :
 "דרוש לנו מונח שיתאר את התופעה הקטלנית הזאת, היכולה להפוך אנשים רגילים שאינם פסיכופתים בשום אופן לרוצחים קרי דם של ילדי בית ספר, עובדי סיוע, עיתונאים ומתפללים. זהו, אם לקרוא לו בשם, רוע אלטרואיסטי: רוע המבוצע למען מטרה מקודשת, בשם של אידיאלים נאצלים.

בזאת אינני מתכוון להתנהגויות שנויות במחלוקת ערכית :
 הפלות, למשל, או סיוע להתאבדות. אינני מתכוון גם לסוגיות מורכבות כגון הרוגים אזרחיים בלוחמה אי-סימטרית. אני מתכוון לרוע מהסוג שכולנו מזהים כרוע. רצח של חלשים, של חפים מפשע, של זקנים וטף, הוא רוע. רצח חסר הבחנה במתקפת טרור או בפיגוע התאבדות הוא רוע. רצח אנשים בגלל דתם או גזעם או לאומיותם הוא רוע"

רצח של זקנים וטף, בגלל גזעם או לאומיותם... בדיוק האויבים שלנו כיום....

התשובה של הרב זקס ארוכה ומורכבת לאורך כל הספר. אך בקצרה הנה מה שהוא כותב בסוף חלק המבוא של הספר עצמו:

אנשים דתיים הנתונים לרגשות חזקים — פחד, כאב, חרדה, בלבול, תחושת אבדן והשפלה — הופכים תכופות את יריביהם לשטניים, והתוצאות הן הרסניות. האמונה הדתית היא קריאתו של אלוהים אלינו לזהות את עקבותיו שלו בפניו של "האחר". אבל לכך נדרשת תיאולוגיה של האחר — וזה הדבר שאני מציע בספרי. נסיקתה של הדת בלבושה הפוליטי הרדיקלי בזמננו איננה מקרית בשום אופן. היא באה בגלל סדרה של החלטות שהתקבלו לפני מחצית המאה והובילו ליצירת רשת ענקית של חינוך והטפה המוקדשת לרעיון שאהבת אלוהים פירושה שנאת אויבי אלוהים. התוצאה הסופית הייתה שיטפון של תוהו ובוהו, אלימות וחורבן המטביע צדיק עם רשע. אנחנו צריכים עכשיו, באותה מידה של רצינות ומסירות שהאיסלאמיסטים הפגינו, לחנך לשלום, לסליחה ולאהבה. כל עוד המוסדות הגלובליים שלנו אינם נוקטים עמדה ברורה נגד החינוך וההטפה לשנאה, כל מאמציהם במסלול הדיפלומטי ובמסלול ההתערבות הצבאית יעלו חרס.

בסופו של דבר, האחריות היא שלנו. העולם של מחר נולד מתוך מה שאנחנו מלמדים את ילדינו היום"

הפרשה, הרב הירש והרב זקס מזכירים לנו אנושיות מהי. בשבוע כה שטוף אכזריות, חשוב שנשנן לנו ולילדינו שוב ושוב את האנושיות הזו השואפת לאהבה. כמו האהבה של ילדים לסבא עודד או של אמא שירי לילדיה הגיינג'ים כפיר ואריאל.

שבת פרשת!

לוח זמנים – ימי החול:

05:20–05:26	זמן טלית ותפילין
06:00	שחרית א'
06:45	שחרית ב'
08:05	שחרית בבית הספר
09:03–09:06	סוף זמן קריאת שמע
17:25	מנחה וערבית
17:38–17:33	שקיעה
20:10	ערבית
21:00	ערבית ב' (שקד ג)

לוח זמנים – שבת פרשת משפטים:

17:12	הדלקת נרות
14:00	מנחה
17:22	מנחה, קבלת שבת וערבית
הרב ארי סט	הלכה אקטואלית
06:45	שחרית א'
08:00	שחרית עדות המזרח
08:30	שחרית ב'
	תפילת ילדים
הרב ד"ר שרגא בראון	שיעור פ"ש
12:30	מנחה א'
13:30	מנחה ב'
14:00	מנחה (בבית שנון)
16:30	תהילים לילדים אפרת ביליה
16:30	מנחה עדות המזרח
16:30	תהילים לנשים אילה רבי
16:30	מנחה ב'
18:08	צאת השבת

שבת מהרכי"ט.

ראש חודש אדר יחול ביום שישי וביום שבת.

המולד: ליל ו', עצה 19:02.

חודש טוב.

על פי לוח ארץ-ישראל. הרב טוקצינסקי.

קהילת סעד משתתפת בצערה של מריסול

עקב פטירת אימה **עדנה אלפסי ז"ל**

ומשתתף בצערה של המשפחה

בס"ד

לאוהביה של

אימא / אחות / סבתא /

חמות / דודה / חברה

אזכרת השנה לפטירתה של

ציפורה (צ'פי) רויך ז"ל

תקיים בע"ה ביום ראשון

כ'ה בשבט (23/2)

העלייה לקברה בשעה 17:00

לאחר מכן נפגש במועדון לחבר

בבואכם - נתכבד

המשפחה

התנועה ואנחנו | צ'ק ליסט' קצר לחודש הקרוב

שלום לכולם,

טור העדכון התנועתי חוזר לשגרה אחרי תקופה מאומצת של הפעילות סביב המועצה, ושב להתפרסם אחת לשבועיים ב"ה. כפי שכתבתנו בשבוע שעבר, החלטות המועצה נכנסות ממש בימים אלה לתוך תוכניות העבודה השוטפות שלנו. על סדר יומנו בניית ההנהלה הרחבה (נציג/ה מכל קיבוץ), והקמת צוותי הבדיקה לבחינת הבית המשותף. הודעות מסודרות נשלחות להנהלות יישובי התנועה, וכל הרוצה להיות שותף/ה מתבקש לפנות דרכן אלינו.

מורן אייגר מטירת צבי סיים לבקשתו, את תפקידו כראש אגף קהילה בתנועה. מונה צוות איתור, פורסם 'קול קורא', והראיונות יתקיימו בקרוב. עם בחירת ראש האגף החדש/ה נעדכן. זה המקום להודות למורן על עשייתו הברוכה והמקצועית בתקופה בה פעל אצלנו, ובמיוחד תרומתו להצלחות כנס סעד ומועצת התנועה. אנו בעיצומה של פעילות אינטנסיבית באגף קהילה: פורום מנהלי הקהילה, בהובלתה של תהילה דיאור כהן (שדה אליהו) נפגש השבוע בכפר עציון, המפגש הוקדש לנושא הובלת שינוי, נושא המעסיק רבים מקיבוצי התנועה בימים אלה.

שבת צעירים תנועתית תתקיים אי"ה בשבת הקרובה (משפטים), במלון חוף נחשולים, עם תפוסה מלאה, בהרבה התרגשות לקראת שבת מלאה בתוכן ובתקווה ושמחה לשבת של יחד משמעותית, מהנה, מחכימה ומטעינה. נעדכן בעוד פרטים לאחר השבת.

גם ההכנות ל**כנס החינוך** בעיצומן וההרשמה בעיצומה. התכנים הנפלאים של הכנס הם נכס יקר שמטעין את העוסקים בחינוך – ממדריכים ועד מנהלים, בידע, תובנות, וגם בשאלות שיהיו פלטפורמה טובה להמשך שיח ועיבוד בצוותים. הכנס הוא גם ביטוי להוקרה גדולה לעוסקים במלאכת הקודש המשמעותית ובכלל לא ברורה מאליה – מלאכת החינוך. אנשי חינוך באשר אתם - עוד לא נרשמתם? רוצו! מספר המקומות מוגבל ויפה שעה אחת קודם. <https://forms.gle/Txn73fT75B1EC0J6A> שבת שלום,

שרה צברון וחברי המלכירות הפעילה

”צת אחול ההורה יסצר”-תאבה.

בשיר "היו זמנים" של חיים חפר יש שורה "על המשלט יושבת עיר". - והעיר היא בית שמש. במכוון כתב חפר על בית שמש ולא הזכיר את ק.גת, מכוון שאת ק.גת כבשה הפלוגה הדתית של חטיבת אלכסנדרוני, והפלמ"ח כשיטה צינזרו מההיסטוריה את השתתפותם של חובשי הכיפות. את האנדרטה לזכרם הקימו רק ב 1985.

כתב על כך נחום ברוכי, והסרט: "פלוגת האלוקים" של אביטל רייכנר מתאר את סיפור הקרב וסיפורה של הפלוגה.

דוּתן צ'מפלייטה

בנושא
**בין היחיד
ליחד**

כנס החינוך

תשפ"ה

פתיחה קם אדם
בבקר בוקר
מה אולי יא
מאליה

מלון לביא // י"ח-י"ט אדר 18-19.03

יום שלישי 18.03

יום רביעי 19.03

תפילת שחרית	07:15
8:00 ארוחת בוקר	
הרב יהודה גלעד // כלל ופרט וכלל בשיגרה ובעיתות מלחמה	08:30
סיורים בקיבוצים: רביד, אשבל ומשעול	09:30 - 12:30
סיור ושיחה בגיל הרך של קיבוץ לביא	
יחידת סיכום	12:30
13:30 מנחה וארוחת צהריים	
נסיעה טובה	14:30
הרשמה בקישור המצורף <<	

עלות: 400 ש"ח // הרשמה עד כ"ב שבט 20/2

התכנסות דברי פתיחה ומשחק פתיחה

משה שפירא אביו של ענר שפירא ז"ל
כשאחד מחליט שיעשה הכל למען כולם

קפה ועונה

ניצן וסיון לוי // לתת מעצמי למען המדינה
סיפור לחימה, פציעה ושיעורי החיים שבדרך

לימוד // ואם כבר לבד, שיהיה בתנועה
בהובלת **יערה וידמן** מדרשת עין הנציב

ארוחת צהריים

שוק פרויקטים חינוכיים בקיבוצים

אודליה אלקובי // מרכז תעצומות

מנחה קפה ועונה

גולן רייז // הקיבוץ בראי הקולנוע

קבלת מפתחות לחדרים ותפילת ערבית

ארוחת ערב

רני אלון // אינדוידואליזם/קולקטיביזם
האם זאת השאלה הנכונה?

תיאטרון פלייבק // אנסמבל שילובים בגליל
מסיפור יוצא אלתור

התכנסות

סיכום אירוע נטיעות באסתן הפנות

ביום שישי האחרון, ערכנו אזכרה וגילוי הלוט בבוסתן על שם שתיים מבנות גרעין צבר אותן איבדנו במהלך המלחמה:

רבקה ברוך מגרעין להבה, 2018

ורוז לובין מגרעין כחולמים, 2021

זכרון לברכה.

באזכרה נכחו חברי הקהילה, נציגי המשפחות של הבנות וכשלושים חברי גרעיני צבר וכן חיילים בודדים אחרים שהתגוררו בסעד אך לא הגיעו כחלק מגרעין.

הבוסתן שנטענו לזכרון נמצא בין הבריכה לבין בית הכנסת עדות המזרח.

מוזמנים לסייר בו ולהכיר את רוז ורבקה ז"ל באמצעות הברקודים על שלט ההנחה.

לאחר האזכרה כינסנו את החיילים הבודדים לשעבר לשיחה על הקמת קהילת בוגרים פעילה ומעורבת. הבוגרים הביעו רצון עז להמשיך את הקשר עם סעד וציינו לטובה ובחיבה את תקופת שהותם כאן.

המפגש היה מרגש ומעורר גאווה ואני מצפה לתחילת התהליך בהתרגשות.

היום כולו היה פרי שותפות אינטנסיבית ועוצמתית של משפחות גיימס ופורגס (המשפחות המארחות של רבקה ורוז) ובמיוחד הילה ותמר המוכשרות.

כמו כן היו רבים וטובים שעזרו בהיבטים שונים של החשיבה והתפעול של האירוע. תבוא על כולם ברכה!

פינת החטופים והנעדרים

עומר ונקרט

בן 23, גדרה

עומר נחטף מהמסיבה ברעים. בצוהריי שבת פרסם חמאס תמונות שלו כבול בידיו, ולאחר מכן סרטון בו הוא שכוב בטנדר כשהמחבלים מעל ראשו.

עומר חולה בקוליטיס, מחלת מעיים כרונית שהייתה מאוזנת כשנחטף, אך היא מחמירה בתנאי לחץ. עומר היה במסיבה ברעים עם ידידה שלו קים דמתי, שנרצחה. המשפט האחרון שכתב לאימו כשהסתתר באחת המיגוניות היה "אני מת מפחד". ליאם אור ששוחרר משבי חמאס בעסקה בנובמבר סיפר שהיה במנהרה עם עומר, שם הפכו לחברים הכי טובים והוא גילה בחור אופטימי ומצחיק. אחד הדברים הראשונים שאמר לו עומר בשבי היה "אל תאבד תקווה".

עומר שם טוב

בן 22, הרצליה

עומר השתחרר מהצבא ועבד כמלצר במסעדה כדי לחסוך כסף לטיול הגדול. הוא נחטף מהמסיבה ברעים אליה הגיע יחד עם האחים איתי ומיה רגב.

עומר התקשר להורים ולדבריהם משיחה לשיחה נשמע יותר בפאניקה. הוא ניסה להמלט במוכנית וסיפר שיורים, ושהוא רואה הרוגים, הוא גם שלח להם מיקום בלייב - והם ראו את הנקודה מתקדמת לכיוון עזה. ניסו להתקשר אבל הוא כבר לא ענה.

חבריו ומשפחתו מספרים עליו שהוא בן אדם צבעוני וחייכן מלא אור ושמחת חיים, אוהב להנות מהחיים, לטייל, לחגוג ולבלות עם המשפחה שלו.

"יש לו את הלב הכי טוב והכי רגיש, וכל אדם שצריך עזרה עומר יהיה הראשון לעזור לו. עומר בן אדם ערכי ומאמין, הוא מאוד אוהב את הדת וכולנו בטוחים שהוא נאחז בזה בשבי. הוא בן אדם שמח עם אמונה חזקה הוא החבר שמתקשרים אליו בשעת צרה והוא החבר שמתקשרים אליו שמקבלים בשורה טובה, עומר הוא הלב של כל מי שנמצא סביבו."

שניהם צפויים להשתחרר השבת.

MAGEN
DAVID
ADOM
IN ISRAEL

מגן דוד
אדום
בישראל

התרמת דם

16:00-
21:00

במועדון
לחבר

יום חמישי
כ"ט שבט
27.2

מנה תמורת מנה

60 הראשונים
שיגיעו לתרום מנה
יזכו במארז גלידה של
בן & ג'ריס

יניתן לתרום מגיל 17 באישור הורים

מחכים לכם..

ראיון עם צור גולן, מחנאי ככלב.

פרטים בסיסיים: צור גולן, הבן של חגית ומתניה גולן. הנכד של משה גולן. בן 32, ועובד בכלבו כבר בערך 10 שנים.

ש: איך הגעת לעבוד בכלבו?

ת: אחרי השחרור מהצבא, חיפשתי עבודה בקיבוץ. בהתחלה הצטרפתי לצוות של פרויקט הקמת מפעל הפופלי החדש, ואחרי חודשיים, כשנגמר הפרויקט, נאלצתי שוב לחפש עבודה. באותו זמן היו משרות פתוחות בכלבו ובקייטינג. ניסיתי את שתיהן, בחרתי בכלבו, ומאז אני שם.

ש: איך היתה העבודה בכלבו כשהתחלת, לפני עשור, ואיך היום?

ת: בהתחלה הייתי מחסנאי בלבד. בבוקר הייתי מקבל ומכניס את הסחורות שמגיעות לכלבו אל המחסן, עוזר למלא את מדפי הירקות, ועוד. פעם גם לא היו מקררים גדולים ומתקדמים כמו שיש היום. היה צריך להחזיר את הירקות כל לילה אל המקרר הגדול של המחסן, וגם את הביצים.

ש: וזה התפקיד שלך גם היום?

ת: עד ה7.10. כן. בערך. אני כבר לא רק מחסנאי, היום אם אני רואה מחסור במלאי מסוים, אני כבר מדבר בעצמי ישירות עם הספק, ומזמין. גם יכולת הבקרה והשליטה שלי על המחסן והמלאי הרבה יותר גבוהה.

ש: אז רגע, לפני שנדבר על השינוי מאז ה7.10, אני רוצה לשאול מה בעצם העבודה של המחסנאי?

ת: אני מגיע בבוקר, בערך ב06:15, וקודם כל מכניס את הסחורות שהשאירו ספקים מחוץ לכלבו במשך הלילה. לחמניות ופיתות, ירקות, ביצים, ועוד. אח"כ עוברים בין המדפים לראות שיש הכל, ושהכל מסודר, ואם צריך להשלים משהו, או לסדר, אז מכניס את הכל כמה שאפשר עד הפתיחה ב07:00.

ש: אני יודע שבמקביל אתה עובד גם בתור חבר בהרכב מוזקלי שמופיע לפעמים עד השעות הקטנות של הלילה, איך אתה מצליח לשלב את זה עם העבודה בכלבו, שדורשת ממך להגיע מוקדם בבוקר?

ת: נכון, אני חלק מהרכב שבו אני בעיקר על תופים וכלי הקשה, ובימים שיש הופעה ומגיעים הביתה מאוחר, ישנים פחות. אני עדיין מקפיד להגיע כל בוקר לעבודה, ואני יכול לספור על יד אחת את הפעמים שלא הצלחתי לקום.

ש: ואיך הולך ניהול המלאי?

ת: הכל ממוחשב. אמנם המעקב הוא "לפי העין", ואני שם לב שמהו הולך ואוזל, כשאני עובר בין המדפים, אבל הכל מתועד ועובר דרך המחשב.

ש: ואיך הולך ניהול המלאי העונתי, שבו לפני חנוכה יהיה נרות וסביבונים, בפורים יהיה רעשנים ומסיכות, האם יש מעקב מה נמכר יותר, ומה פחות, מתי כדאי להתחיל עם זה, ועוד?

ת: לנוגה יש יומן שבו הוא מסכמת את הדברים האלה, כדי לשמור על הידע משנה לשנה, וליעל את ההזמנות והאספקה. לפעמים גם פונים אלינו ספקים ביוזמתם. השנה בטו בשבט כבר פנו אלינו עם אוזני המן.

ש: אוקיי. בוא ספר לי מה השתנה ב07.10?

ת: בתחילת המלחמה נשארתי בקיבוץ, כי מיחידת המילואים שלי אמרו לי שכרגע יש עודף גיוס, וראיתי שיש לי יכולת לתרום בצורה משמעותית בקיבוץ. כבר בשבוע הראשון הבנתי שחייבים לפתוח את הכלבו, לטובת החיילים הרבים שהיו פה, ומעט התושבים שנשארו בקיבוץ. תפיחת הכלבו היתה לא פשוטה, משתי סיבות עיקריות. אחת, המון ספקים לא היו מוכנים להגיע לסעד, כי האזור עדיין היה במלחמה ממש. ניסיתי לדבר עם ספקים, ואמרו שאין סיכוי. היתה פעם אחת שניסיתי לעשות הזמנת ביצים, והספק אמר שהוא ישאיר את הביצים בקיבוץ נגבה, כי זה הכי קרוב שהוא מוכן להגיע, והצלחתי לארגן מישוהו שיביא את זה משם. מקרה שני שאני יכול לספר זה שביקשתי מחבר כיתת כוננות להביא סחורה קפואה מספק שלא הסכים לעבור את צומת איבים. הסיבה השנייה היא שמעולם לא תפעלתי את הקופה לפני זה. בהתחלה זה היה מורכב, אבל ניצלתי את הזמן שלא היתה תנועה בכלבו, כדי לשנן את מספרי המוצרים, והיום אני כבר ממש בקיא במספרי התקציב ובמקטים של סחורות.

ש: מה עושים עם מוצרים שיש להם הרבה פחת, כמו פירות וירקות?

ת: מוצרים כאלה נותנים לחיות המשק, או פינת החי של חברת הנוער, וכו', אבל אנחנו סופגים את הנזק, שכבר מחושב במחיר.

ש: איזה סיפורים יש לך מהשנים הרבות שעבדתי בכלבו?

ת: יש שני סיפורים שעולים לי בראש. הראשון, זה סיפור חמוד על זוג יונים שמגיעות כל בוקר לאכול את פירורי השומשום והמאפים שנשארים בקרטונים. זה תמיד אותן זוג יונים, והן מתמידות להגיע כל יום. אביב ורטהיים הי"ד נתן להן את השמות יונה (במלעיל), ויונה (במלרע), וזהו השם שלהן עד היום. הסיפור השני הוא שפעם אחת במהלך סידור סחורה כבדה על מדף גבוה, נפל עלי עציץ כבד שהיה באותו מדף, והמכה שקיבלתי היתה ברמה שממש "ראיתי כוכבים". עד היום כשאני עובר ליד אותו מדף, אני נזכר בצמרמורת באותו המקרה.

ש: עכשיו נושא קצת רגיש. כמה נפוצה התופעה של גניבות בכלבו?

ת: גניבות קורות כל הזמן. מאוד נדיר שאנחנו מצליחים לתפוס "על חם", אבל גם זה קרה, וטיפולנו בזה. יש דרך לראות גם לאחר מעשה, ויש מצלמות, אבל זה מורכב.

ש: איזה מוצר מעניין היית רוצה לראות בכלבו?

ת: היה ניסיון לפני כמה שנים, לפתוח פס סושי טרי בכלבו, אבל היוזמה של זה בסוף נגנזה, כי היצרן לא הצליח למצוא מספיק בתי עסק שימכרו את הסחורה כך שזה יהיה לו כלכלי. עוד משהו שאני שומע הרבה, זה בקשה לספק כריכים מוכנים. נשמע שהרבה משפחות מבקשות את זה. נראה איך אפשר לקדם את זה. הרבה פעמים מציעים לנו דברים שיהיו בכלבו, אבל יש גם בעיה של מקום. המדפים מלאים. אבל אם יש למישהו המלצה או בקשה לאספקה של מוצר, מוזמנים בשמחה לבקש ולהציע. אנחנו נשתדל לעשות מאמץ ולאות אם זה אפשרי.

ש: למה אין חלוקת דואר בכלבו?

ת: זה המון התעסקות, ואין לכלבו מספיק כח אדם כדי לעמוד בזה. גם למצוא לזה מקום זה מורכב.

ש: איפה אתה רואה את עצמך בעתיד? עוד 5 שנים, 10 שנים?

ת: לא יודע. באמת שאין לי תשובה.

פינת המדל הטוב

מודעה:

למארכת העלון אין את היכולת
לדעת על כל שמחה ואירוע.
כמידה ותרכזו, אנא שלחו הודעה
ברורה ומלאה. תודה.

מלא טוב להדרי וחייט מור יוסף
להולדת הבן
ברוך ברכות ואיחולים